

BNR, mai în vârstă cu 33 de ani decât Banca Centrală a SUA!

Prin discursul său din Camera Deputaților din 10 ianuarie 1861, pentru întâia dată în România, Ion C. Brătianu a pus problema creării unei bănci. Celebrul politician liberal spunea, acum 150 de ani, că "atâta timp cât nu vom avea o bancă națională, nu vor dispărea crizele financiare din țară". O lună mai târziu, Costachi Epureanu, președinte al Consiliului de Miniștri și ministru de finanțe, a publicat un proiect de lege pentru înființarea unei bănci de scont, cu un capital de 12 milioane de lei. Dar guvernul său a fost demis. La 27 februarie 1880, cabinetul I.C. Brătianu a depus în Cameră proiectul unei bănci naționale care trebuia să ajute economia țării. La 17 aprilie 1880, proiectul a devenit lege, care stabilea normele de organizare a Băncii Naționale a României. Înființarea acesteia în 1880 a fost un pas important în modernizarea României și în afirmarea internațională a statului român, a cărui independență fusese recunoscută în Europa. Banca Națională s-a constituit ca societate anonimă, cu un capital românesc de 30.000.000 lei și avea privilegiul de a emite bancnote. Statul deținea o treime din acțiuni, iar celelalte două treimi aparțineau particularilor. Primele operațiuni au început la 1 decembrie 1880. S-a trecut de la bimetalism la monometalismul aur, iar în 1890 cele șapte servicii ale băncii s-au mutat în Palatul din Lipsani, construcție care a influențat evoluția ulterioară a arhitecturii centrului financiar-bancar al Bucureștiului. Ziua de naștere a Băncii Naționale este 29 aprilie 1880, când a văzut lumina tiparului, prin publicarea în Monitorul Oficial, decretul domnesc de înființare. În istoria băncilor centrale, BNR este, deci, după o clasificare cvasiomologată, a 16-a bancă centrală din lume, dintre cele peste 200 câte există în prezent; deci, cum se spune, o „Bătrână Doamnă“. Această instituție s-a înființat cu 10 ani înainte de Banca Japoniei sau Banca Italiei și cu 33 de ani înainte de banca centrală a SUA.